

KVINNORNAS TIDNING

N:o 5. 2:dra årg.

30 Januari 1922.

Annonspris: Textsida 25 öre pr mm.
sista sidan 20 öre pr mm.
Längre annonsering rabatt.

Utkommer varje Måndag.

Utgivare och redaktör: INGEBORG DAHLÖF. För annons- och ekonomiafdelningen: EDITH RICKBERG
Redaktion och expedition: Vallgatan 27, Göteborg. Tel. 18070.

Prenumerationspris:
Helår Kr. 6: — 1/2 år Kr. 3: 75.
Lösennummer 20 öre.

F. A. B. HVAR 8 DAGS TRYCKERI, GÖTEBORG, 1922

Riksdagsbrev.

De fem riksdagskvinnorna hava insatts i följande utskott: Fröken Hesselgren (liberal) som suppleant dels i andra lagutskottet, dels i första tillfälliga utskottet, fru Östlund (socialdemokrat) i andra tillfälliga utskottet, fröken Tamm (liberal) i fjärde tillfälliga utskottet, fru Thüring suppleant i första tillfälliga utskottet och fröken Welin (höger) suppleant i andra tillfälliga utskottet.

Arbetslösheten syns naturligt nog bli den stora frågan vid årets riksdag, detta kan redan spåras i den mängd motioner, som väckts för lösandet av detta viktiga problem. Kring regeringsförslaget om 85,000,000 kr. för arbetsbristens bekämpande vänder sig de skilda förslagen. I en massmotion har högern uttalat att en undersökning bort kunna visa, att ett indirekt understöd kunde återställa näringslivet och föreslår tillsvideare 30,000,000 kr. Från bondeförbundarna talas om understöd av mera naturliga arbetstillfällen, vägar, vedansskaffning åt allmänna verk o. d.

Så finnas åter de, som icke anse regeringsförslaget summa stor nog. Från vänstersocialistiskt håll föreslås 28,000,000 kr. därutöver till järnvägar, byggande av hus m. m. och kommunisterna begära anslaget höjt till 150,000,000 kr. för användande främst till produktiva arbeten. Från de frinnas läger höjes en röst för att en tredjedel av arbetslöshetsanslaget måtte gå till skapande av egna hem och mindre jordbruk.

Det länge bebadade kravet på förbudsmörstning har nu tagit form. I andra kammaren har riksdagens nykterhetsgrupp väckt en motion under tecknad av 71 medlemmar om anordnande av förbudsmörstning 1923. Meningens är att göra frågeställningen så enkel som möjlig, ja för dem som önska förbud mot att tillverka, införa, omsätta eller inneha varor som innehålla mer än 2 och en kvarts viktprocent alkohol, nej för dem som icke önska dylikt förbud. Man vill icke heller göra någon anordning för att få de röstande uppdelade i ålder och kön.

Bland motioner som direkt beröra kvinnorna märkes en om utredning rörande ytterligare tvåårig utbildning för från småskoleseminarier utexaminerade lärarinnor som en tid tjänstgjort i små- eller folkskola för att bibringa dem kompetens som lärarinnor i den egentliga folkskolan.

Hr Lithander, höger, begär utredning rörande skärpning av straffbestämmelserna för övervåld och nidsdåd som begås mot kvinnor och barn. Motionären sätter ifråga att utom vanliga straff införa prygelstraff för dylika förseelser samt i händelse av upprepande, brottslingens oskadliggörande genom kastration. På lämpligheten av detta sistnämnda har nog mången kommit att tänka vid meddelande om dessa äldre förbrytare som efter långa perioder i fängelse upprepa sina grymma dåd mot barn.

Hr Alfred Petré m. fl. föreslår i första kammaren utredning under vilka förhållanden sterilisering av sinnesslöa, sinnessjuka och fallandesjuka, eventuellt sedlighetsförbrytare må äga rum.

Slöseri med mänskliga värden.

För Kvinnornas Tidning av Frigga Carlberg.

II.

Det ligger nära till hands att vid ovanstående rubrik tänka på de fjorton miljoner unga liv världskriget krävt och den rikedom av lyckomöjligheter som med dem gått förlorad för mänskligheten, en förlust varom vi icke kunna göra oss den avlägsnaste föreställning; men det gives ett annat område, där ännu flera offer krävas, fast inga dagsbulletiner ge oss exakta siffror från slagfältet: "vårt välordnade samhällsliv". Det är det dagliga, stundliga slöseriet i bland oss, det som pågår utan återvändo, som kräver ännu större offer och vars orsak väl mera får tillskrivas okunnighet och bristande omdömesförmåga än bristande god vilja. Någon har en gång sagt att ordet "fattigvård betyder icke vård om fattiga, utan vård av fattiggassan". Och det är ofta missriktad sparsamhet som framkallar offerandet av människovärden.

Vad skulle man säga om den familjemoder, som i sin bostad hade ett rum med osunt läge, utan sol eller god ventilation och utvalde just detta rum till barnkammare? Skulle man ej klandra henne och beskylla henne för bristande modersansvar? Men om hon så ger till svar att hon behöver spara och har mera utsikt att få uthyrt det soliga och rymliga rummet, så tystnar nog klandret, och hon får heta — praktisk. Istället för att någon borde varna henne och framhålla att klena och sjuka barn — om man endast ser saken materialistiskt — äro ett stort plus till hemmets utgifter, bestämt större än hyresinkomsten av solrummet, som bort vara barnens.

Hur ofta handla icke våra samhällsmyndigheter på samma sätt? När t. ex. ett fängelse förklaras osunt för fångarna, för vilka ny lokal anskaftas, och den gamla osunda inredes för — barnrika familjer, så må väl detta betecknas som missriktad sparsamhet, minst lika klandervärd, som den ovan omtalade husmoderns. Hon är egentligen mera ursäktad, då hon naturligtvis icke kan äga den sakkunskap eller insikt i socialhygien som är förutsättning för myndigheternas åtgöranden.

Ett annat liknande exempel från en svensk småstad. Elementarlöroverket för flickor behöver större ut-

Både för och mot glidullarna ha motioner väckts, och hr Clason har föreslagit en höjning av tull på kaffe från 12 till 80 öre kilo — samma tull som förut så eklatant fallit.

Ur motionsfloden, som dock ej är så stor som förra årets, har här endast kunnat hämtas en del. Ytterligare kunna nämnas massmotioner om anslag till den frivilliga skyttersövningen och till frivilliga landstörmsövningar.

H. S.

rymme. Man har ej råd att bygga en ny skollokal under nuvarande ekonomiska förhållanden å byggnadsmarknaden, då man just haft utgifter för en ny och mera hygienisk fattiggård. Men — lyckliga tanke, var kom den ifrån? — Den gamla utdömda fattiggården finns ju att disponera! Är det någon som har en föreställning om luften i en gammal fattiggård? Eller är nog optimistisk att tro att den kan förbättras i nämnvärd grad? Och i den luften skall samhällets kvinnliga ungdom tillbringa flera timmar dagligen! Det är ju så praktiskt, tycker man, och så billigt sen! Men blir det billigt i längden?

En ung lärarinna vid läroverket som tillfrågades, om det verkligen var möjligt att skolan skulle förläggas till den utdömda fattiggården, uttryckte sin glädje över "det ökade utrymmet". — Men hur skall ni som är så klena kunna arbeta i den luften? — "Det har jag inte tänkt på", svarade hon, man tror ju alltid det är riktigt vad herrarna ordna och bestämma." — Borde icke modrarna protestera mot en sådan anordning och begära skydd för sina barn? Och borde icke lärarinnorna protestera mot att arbeta i en sådan lokal? I värsta fall kunde skolan stängas tills bättre tider inträdde. Det tjänar så litet till att ge näring åt barnens själar och gift åt deras kroppar.

Skulle icke en hänvändelse till vederbörande hälsovårdsnämnd här vara på sin plats?

Som en kuriositet må här inflickas, att de nämnder till vilka kvinnorna sist erhöles valbarhet voro — hälsovårdsnämnd och byggnadsnämnd. Kan någon säga varför?

För några år sedan besökte den som skriver detta ett mönstergillt barnbördsdhus i södra Sverige. Den vänliga föreståndarinnan visade mig ett tvillingpar i en s. k. convense. De små voro födda för tidigt och måste hållas vid liv genom konstgjorda medel. Hon uttalade sin glädje över att barnen "tagit sig", men hon fruktade att förbättringen skulle gå tillbaka, då de om ett par dagar skulle tillika med modern översändas till stadens fattiggård. — "Hon kan nog icke sköta dem rätt, hon är nämligen idiot", slutade den bekvämda föreståndarinnan och pekade åt sängen, där tvillingarnas mor låg — ett själlöst djur utan mänskligt uttryck i sitt ansikte. Min blick gled från henne till convensen, där hennes barn lågo inlindade i bomull i den uppvärmda nischen, omhuldade som världens dyrbaraste skatter. — Min själ grät. . .

Ett par dagar senare satt jag i en spårvagn i Göteborg bredvid en ung kvinna med ett spätt barn i famnen. Hon sökte förgäves dölja tårarna som föll ned över det sovande barnets huvud. Då vi blivit så gott som ensamma i vagnen, frågade jag henne om barnet var sjukt. "Nej, svarade hon bittert, det är icke så väl — då finge jag väl en grav att lägga honom i — kanske utan att behöva tigga om den förgäves." "Ja, men ert eget

TONEN.

BUTIKSLIVET.

För flertalet människor är det väl få företeelser, som äro ägnade att väcka så starka frestelser, som ett väl arrangerat skyltfönster. Tyvärr är dock den stämning en butiks exteriör ger ofta mycket olik den man får av interiören. Därutanför den festliga, inbjudande tillmötesgåendet i ett färgrikt och läckert ordnat sortiment med underbara prislappar, vilkas lockelser stiga i proportion till rabattens höjd. Därinnanför den trumpna, ointresserade oivilligheten, som plötsligt kommer det ljusa, angenäma intrycket från skyltfönstret att obarmhärtigt slockna.

Flertalet av människor ha nog upplevat denna sensation. Flertalet av människor ha säkerligen i likhet med undertecknad ofta inne i en butik gripits av förvåning över hur oändligt ringa kvalifikation för sitt yrke butiksbiträden i många fall ha. Det är ledsamt att behöva säga detta — det är i högsta grad oangenämt att behöva rikta en admonition till en kår som sådan, då man därigenom kanske snarare kan synas åsyfta kåren i dess helhet än de bestämde fallen. En dylik allmänkritik vore dock i högsta grad orättvis. Därtill finns det alltför många utomordentligt väl kvalificerade personer inom kåren i fråga, personer med verklig begåvning för sitt yrke, människor vilka genom hela sitt sätt att vara, spontant tillvinna sig allmänhetens sympati och

barn är ni ju själv ansvarig för i första rummet."

— Är jag ansvarig för att min man är arbetslös? Eller att han blivit skadad vid en idrottstävling? Att allt vad vi med svett och möda hopplockat av bohag gått till pantlånaren, för att klara hyran för kyffet vi bor i? Jag vet att jag är ansvarig för barnen jag fött till världen, och jag smakar icke en bit förrän de först blivit mätta. Om jag bara kunde få ett hem åt denne lille, så skulle jag arbetat för min man och den store gossen, men jag har varit hos alla barnhem här finnes och överallt fått samma svar: Ingen plats. — Föreståndarinnorna ha varit så vänliga. Jag ville så gärna ta emot er "rare gosse", ha de sagt, men vi ha fullt i varendra vrå. — "Om sällskapet hade råd", sa en av dem, "skulle vi kunna inreda vinden också till sovrum, men pengarna räcker icke." — Hur skall min "rare gosse" se ut efter några veckors svält? Jag har verkstadsarbete, om jag bara kan komma ifrån barnen."

— "Har ni försökt hos spädbarnskrubborna?" — "Jag har försökt överallt", svarade hon trött, "detta var min sista förhoppning. Nu är det att gå hem, hem till svälten och sjukdomen. — Min rare gosse", hon tryckte den lille hårdare intill sig.

— Det borde finnas en barnkrubba i samband med varje arbetsplats, där kvinnor sysselsätts.

— Borde, ja.

Det är så mycket som borde vara, som icke finns. Ännu. Men det kommer kanske med samhällsmoderlighetens större myndighet.

förtroende. Envar vet hur välgörande ett mellanhavande med en sådan person verkar inne i en affär. Kunden känner genast sitt förtroende väckt. Han förledes att besvara mindre, då han mötes av en tjänstvillighet, som, parat med fackkunskap, redan a priori övertygar om att det från andra sidan göres allt vad göras kan för att förverkliga hans önskinningar. Det behagliga bemötandet förleder honom till och med ofta att inköpa en vara även då denna icke helt fyller hans anspråk. Det finns verkligen sådana personer, och det finns hela etablissement, där tonen hos personalen är genomgående god mot allmänheten.

Men vid en allmän överblick är det nedsäende att behöva konstatera att såväl dessa personer som affärer icke befinner sig i majoritet. Allmänhetens klagan på ett dåligt för att icke rent av säga ohövligen bemötande inne i våra butiker är så vanlig att förhållandet i allra högsta grad förtjänar att upptagas till behandling. Såsom det mesta av dålig ton som smugit sig in i vårt samhällsliv är det en svit av kristiden, då varunöden kom kunden utanför disken att känna sig som en tryggare gent emot den som stod innanför. Men det är icke kristid och varunöd längre, och allmänheten börjar längta ur abnorma förhållanden in i normala — bort från de dåliga exemplen till idealen.

Ty idealen är icke det ögotjänande biträdet, som knappast besvarar kundens hälsning, som snarare kastar ut än lägger fram på disken något enstaka prov på en begärd vara, som med sibilinsk längsamhet besvarar varje hövlig förfrågan och som slutligen först då affärens innehavare oförmodat träder in i lokalen vaknar upp och hastigt ordnar sin fysionomi till en slags intresserad förbindlighet.

Idealet är ej heller det lata biträdet, som icke ids att göra sig det ringaste besvär, som tack vare sin lättja aldrig studerat sin bransch och följaktligen ej vet vad den omfattar, som av kunden fordrar den orientering i butikens sortiment, som kunde begär av biträdet och som på det hela taget med den största olust fullgör endast det allra ofrånkomligaste av sin plikt.

Idealet är vidare icke det näbbiga biträdet, som genom ett olämpligt värdesättande fixerande och opassande svar, vanligen på fråga som kunden aldrig framställt. (Exempel. Kunden: Har ni några halsdukar? — Biträdet: Vi ha inga billigare än till 6 kronor!) eller också på verkligen framställd fråga. (Exempel. Kunden: Vem har råd att betala sådana priser för en dylik sak? — Biträdet: Det finns väl de som ha bättre ekonomi än frun.) Det är väl överflödigt att tillägga att med alla dessa varianter av biträden sällan något och allra minst något angenämt köp avslutas.

Man får ju förutsätta att denna dåliga ton härskar icke på grund av fattad föresatt att göra allmänhetens förbindelser med butikerna så obehagliga som möjligt, utan genom bristan-

Vår kvinnliga flygare omkommen.

Vårt lands första och hittills enda kvinnliga flygare, fröken Elsa Andersson, förolyckades vid ett fallskärmshopp, som hon utförde vid en av Örebro flygkompani den 22 jan. anordnad uppvisning i Askersund. Olyckan vållades av att fallskärmen icke fungerade.

Den omkomna var endast 22 år gammal och bördig från Vegeholm i Skåne. Sitt flygcertifikat erövrade hon 1920 vid Thulin-flygskolan. Utbildningen i fallskärmshoppning hade hon fått i Tyskland.

Det svenska flygväsendet har tidigare många gånger drabbats av förluster, och tidningarna hava därvid, som tillbörligt varit, uttryckt sin sorg över att unga lovande liv gått till spillo, sitt beklagande av den förhastigt förtidiga döden.

Men vid den nu timade olyckan hava inga sådana uttryck för deltagande försports. Tidningarna hava nöjt sig med att i detalj relatera händelseförloppet och att ge ett par tre data ur den förolyckades liv. Det är allt.

Och dock var det ju också här ett ungt liv som gick förlorat, en flygarbana som i förtid bröts. Eller betraktades hon som en obehörig inom vårt

de kunskap om vad platsen gäller och fordrar. Naturligtvis finnas alltid fall, där kunden själv genom ett pocokande och olämpligt sätt utmanar till ohövlighet. Men detta torde i våra tider höra till ovanligheten. Och vad angår det besvär en kund vid utväljande av en vara oundvikligen försorsakar, hör detta till sakens och kanske i ännu högre grad tidens natur. Penningen är dyr i dessa dagar och man får ursäkta den på alla håll trängda allmänheten, om den vid köp av en vara ser sig för att erhålla den bästa möjliga valutan

Det är med dessa synpunkter för ögonen man är beredd att ställa sig på allmänhetens sida och uppskatta dess försiktiga hållning till rätt valör. Om densamma är klok eller inom en hel del branscher numera ens berättigad tillhör ett annat kapitel, som nog kunde tåla att ställas under skarp debatt. Här har man emellertid endast att hålla sig till den dåliga ton, som under abnorma tider kom in i vårt affärsliv, och som nu även borde försvinna med den psykologiska orsakens försvinnande: varuknappheten. Ur rent allmänmänsklig synpunkt är den ej heller numera ursäktlig. Vad som kunde vara förklarligt under de svåra åren: trötthet, nedstämdhet, olust och övermodets ovanor har intet skäl för sig i vår åter normaliserade tid. Världen går mot ljuset — låt därför även ljuset erövra oss!

H—t H—n.

Småstaterna uttala sig för världsfreden och stormakterna rusta. Man kan tänka sig ett liknande fall: Fåren fatta resolutioner om vegetarism och vargarne bibehålla sin gamla matsedel.

SKANDINAVISKA
KREDITAKTIEBOLAGET

GÖTEBORG - S. OCKHOLM - MALMÖ

Avdelningskontor
över hela landet

EGNA FONDER KR. 182,000,000:—

Gottgör å insatta medel
högsta gällande räntaTelegramadress
"Kreditbolaget"I VARJE
SVENSKT HEMsom vill följa
dagshandelserna
inom politikens,
handels-, kons-
stens och littera-
turens område
**läser man
numera**GÖTEBORGS HANDELS-
OCH SJÖFARTS-TIDNINGAktiebolaget
Nordiska Handelsbanken

Stockholm. GÖTEBORG. Malmö.

Egna fonder: Kr. 72,300,000:—

Fullständig bankrörelse.

I mina armar....
(Översättning från Heinrich Heine.)I mina armar så gärna
du vilar med välbehag.
Du är min käraste stjärna,
din hela himmel jag.Djupt under oss där vandrar
en narraktig människoätt,
som ropar, fördömer och klandrar —
och alla hava rätt.Hur lyckligt att från dess vimmel
vi äro så fjärran nu.
Ditt huvud i din himmel
du döljer, min stjärna, ju.

Signe Lagerlöw.

Affärskvinnan i stor stil.

Vi återgåva här nedan ett uttalande av en engelsk affärskvinna i stor stil, vilket har sitt intresse, även om det nog kan giva anledning till invändningar. Det är en beslutsam ande, som talar ur de barska orden, vilka, anammade av de kvinnor, som inträtt på affärsbanan och av egen vilja eller på grund av omständigheternas tvång skola för alltid kvarstanna där, helt säkert skola skänka något av värde.

Kombinationen maka, moder och stor affärskvinna förefaller oss här i Sverige väl djära, ehuru visserligen icke heller vårt land är utan exempel på att denna tredubbla uppgift kunna lösas på ett lyckligt sätt. Uttalandet är hämtat ur den ansedda tidningen "The Woman's Leader".

Affärsvärlden är mannens värld. Undantagen bekräfta endast regeln. Små butiker innehavas ofta av kvinnor, och de sköta dem lika bra som någon man. Många äro också de kvinnor som äro sin mans högra hand i hans affär. Men att hålla en liten butik är ett anspråklöst slag av affärsverksamhet och att vara en mans högra hand är i själva verket bara andrahandsarbete.

Alla större företag äro nästan utslutande i männens händer. Kvinnor användas i mängd på de underordnade platserna, men kontrollen — och inkomsten — är mannens. Varför? Vad finnes det för oöverbärliga svårigheter i affärsverksamheten som göra, att kvinnorna ej våga sig på den?

Deras obenägenhet har antagligen två orsaker. Den ena är den ingrodda åsikten, som inplantats hos kvinnorna i alla tider och som t. o. m. tyckes delas av de mest "modärna" kvinnor, att arbetet i hemmet är den verksamhet som bäst passar deras kvinnlighet. Tanken att sitta en affär istället för ett hem är otänkbar för de flesta kvinnor.

Affärsvärlden är, om någon, "mannens värld", där han har att strida med bekymmer och svårigheter under dagens lopp. Hustruns uppgift är att vara väl klädd och att ta emot honom med ett glatt ansikte och en god middag. I den husliga trevnaens solsken skall han glömma bort alla dagens bekymmer.

Av damtidningar, som jag ibland ögnar igenom, har jag lärt att det vidare är en hustrus plikt att ta del av sin mans affärsbekymmer för att sällunda vara honom en "verklig kamrat", och jag har ofta undrat över hur det ska gå till. Skulle det inte fullkomligt utträka en oinvid att höra på mina dagliga affärsbekymmer och med säkerhet skulle jag bli utledsen på att utbreda mig över dem för en person som inte har och inte flygväsende? För att hon var kvinna? Och i så fall med vilken rätt?

Hon var på sitt område den kvinnliga pionjären. Hennes lott blev föregångskvinnans vanliga att betraktas som en kuriositet utan egentligt värde.

Vi veta ingenting, utöver vad ovan sagts, om Elsa Andersson, men vi förstå, att det var ett modigt hjärta som här upphörde att slå.

kan ha den ringaste verkliga kunskap om det som jag talar om.

Det är inte mycken utsikt för att kvinnorna skola lyckas inom affärslivet, förr än vi ruskat av oss den gamla fördomen att hemmet är kvinnans värld.

Den andra olägenheten är kvinnornas brist på pengar. Det går att starta en affär med mycket litet kapital och att ändå driva upp den till ett betydande företag. Det är många som ha gjort det, men det är betydligt lättare om man har ett kapital att börja med. Det ha kvinnorna sällan och därför betrakta de inte heller affärsbanan som någonting för dem.

Den är ej heller någon kungsväg till rikedom och lycka, den är full av fallor, som den oerfarne kan riskera att falla i. De flesta som haft framgång på affärsbanan ha måst betala rundliga läropengar. Det är genom att göra misstag och förluster, som man lär sig att undvika dem. Därför behövs man friskt mod, och man får inte glömma att ju större framgång man har, dess större risker måste man taga. Men inkomsterna stiga i samma mån, och — varför lämna allt penningförtjänande till männen? Affärsvärlden spelar en stor roll i landets styrelse. Om kvinnorna alljämt ämna stå utanför denna viktiga del av nationens liv, skola de inte heller söka förmå göra sin röst hörd i rådslagen.

Detta gäller även under ett socialistiskt regemente. Vi leva på våra varor och fördelningen av dem och komma att så göra under vilken regering som helst. Pengar är makt, och eftersom kvinnorna ha så ringa del i de affärer, där pengar förtjänas, ha de också så litet att säga.

Även om privatförtjänsten eventuellt kommer att avskaffas, är den intima kännedomen om varuutbytet inom en nation och förmågan att delta i ledningen av produktionsarbetet, kunskaper, som äro till ovärderlig nytta för kvinnan som medborgare.

Affärsbanan är inte godtyckligt stängd för kvinnan som så många andra levnadsbanor. Kvinnorna kunna inträda där när de vilja, och om de gjorde det med samma ambition som mannen, beslutna att slå sig fram skulle det också lyckas för dem lika väl som för honom. När kvinnorna ha en smula pengar sätta de in dem på banken, då däremot de flesta män önska förkovra det lilla de ha och de äro inte heller rädda för att med deras hjälp sätta i gång ett företag.

För en man är det hans natur att handla, "verka", medan kvinnornas uppgift antas vara att se på och applådera, men icke, nej aldrig, att tävla! Jag har kommit till den slutsatsen att de inte önska att tävla med männen. Jag har varit nog lycklig att kunna ge arbete åt många kvinnor i min affär. Min ärelystnad var att sköta affären utslutande med kvinnlig hjälp. Men fartygets säkerhet är rorsmannens första plikt och för att inte riskera min affärs existens och framgång blev jag tvungen att också använda män.

Varför låter inte förmögna pappor sina unga döttrar ägna sig åt affärsbanan. Tidningarna innehåller ofta annonser där en välvillig fader erbjuder en penningssumma för att skaffa

Kvinnor som medicine
professorer.

Våra kvinnliga läkare och mediciner studerande ha genom en tillsatt kommitté ingivit en framställning till justitieministern att samtliga befattningar inom medicinska fakulteterna och Karolinska institutet måtte göras tillgängliga för kvinnor på samma villkor som gälla för män samt att gifta kvinnor därvid måtte likställas med ogifta.

Denna framställning, vilken ju stöder sig på en princip, vars rättmätighet är höjd över varje tvivel, har föränletts av de invändningar som förekommit i en del av ämbetsmyndigheternas yttranden över sakkunniges betänkande om kvinnors tillträde till ämbeten, den för kvinnorna så viktiga frågan, vilken skall få sin slutgiltiga lösning vid innevarande riksdag. I den ingivna framställningen tillbakavisas påståendet om kvinnornas bristande chefsegenskaper. Om det verkligen är fallet, att ingen kvinnlig läkare gjort sig känd för något betydande vetenskapligt arbete, så kan detta, framhålls det, mycket väl förklaras med, att det icke legat i de kvinnliga läkarnes intresse att meritera sig för befattningar, som enligt gällande lag icke varit tillgängliga för dem.

Skrivelsen är undertecknad av doktorerna Karolina Widerström, Ada Nilsson, Lilly Paykull, Nanna Swartz och Andrea Andréen-Svedberg.

in sin son som delägare i någon god affär, men aldrig har man sett något sådant erbjudande för en dotters räkning. Och av goda skäl. Döttrarna äro inte värda pengarna. Har man en gång givit en flicka den uppfattningen, att en kvinnas främsta uppgift är att vara maka och moder och att denna uppgift är oförenlig med varje annat yrke, kan man sedan inte vänta av henne att hon skall bli en affärskvinna med samma häg för yrket som mannen har. Männen äro äkta män och fäder — och ofta mycket bra sådana — och affärsmän dessutom. Det kommer inte att finnas någon framtid för kvinnan inom affärsvärlden, förrän vi få in i våra huvuden och förrän vi inplantat i våra döttrars huvuden, att hustruskap och moderskap är något som inte har med det dagliga arbetet att göra, och att vi inte, lika litet som männen, behöva uppge det ena för det andra.

Svenskan och
de andra.

— Vad för intryck har du av Sveriges kvinnor hemma och ute? Du borde kunna bedöma dem objektivt, då du varit så långt och så länge borta?

Ja, så frågades det, när jag efter mångårig bortovaro åter fick trampa älskad svensk mark. Jag hade varit några veckor i Sverige, sett åtskilligt nytt, obekant, upplivat många gamla minnen, sett mycket, som jag mindes som nytt, nu ha blivit gammalt, och så kom frågan, och den kändes så underligt gripande. Skulle jag börja kritiskt betrakta allt detta kära, gamla och nya dels romantiska, dels triviala, som jag hittills tagit tacksamt emot, som en länge saknad gudagåva. Det kändes som att börja kritisera en mor, en syster. Man älskar sin mor, icke för att hon är älskvärd, utan för att hon är mor, och med syster gnabbas man kanske, säger några systerliga sanningar, men man kritiserar inte inför andra, och nu skulle jag börja betrakta dem med kritiska ögon, se huru de taga sig ut jämförda med det övriga Europas kvinnovärld. Men svenska äro och svenska bli de nog, huru flitigt de än ibland försöka att se utländska ut.

För att nu först tala om det yttre: Svenskan är "chic"; det som i utlandet är överdrivet, håller sig hos oss inom vissa smakens gränser. Sällan ser man här i Sverige en riktig "fågelskrämma", och till och med ett fullt mode avvinnes sina bästa möjliga sidor.

En engelska är också "chic" — så länge hon håller sig till sin "tailormade"; fransyskan offerar allt för att vara modärn, högst modärn + smink, puder och etc.; en tyska klär sig i det, som ser vackert ut i butiksfönstret — om det klär henne spelar sällan någon roll. Men svenskan väljer sin toilett; huvudsaken är, att den sitter väl, oftast är det gott tyg, don som duger.

Men varför, I svenska kvinnor, mästen I också börja att apa utländskornas vansinnigt höga klackar, och därigenom få deras uppstående "färfötter"? Svenskans vackra gång och hållning, bekanta i hela Europa, bli snart nog en saga blott, och i stället ha' vi snart den vacklande gången, den svaga tyggen, det stjälpda bäcknet med alla ty åtföljande lidanden

Det var ganska intressant att se, huru de olika ländernas kvinnor betraktade frågan om rösträtten. De tyska kvinnorna arbetade med ett

KVINNORNAS TIDNING
vill vara
Kvinnornas egen tidningicke blott till **namnet**
utan även till **gagnet.**Om ni anser att kvinnorna behöva **en egen röst i prässen**, så giv **ert stöd** i form av prenumeration.Tidningen kostar **6 kr. pr år**. Alla nummer kunna ännu erhållas! Prenumerera å närmaste postkontor! Lösnummer å 20 öre hos alla tidningsförsäljare över hela landet.

Värdefull Hedersgåva!

Ett prima Guld- eller Silverur, Urkedja, Kikare eller Glasögon av högsta kvalitet, från förnämsta fabrik, erhålles till ett humant billigt pris vid besök hos **John Wallberg** Södra Hamngatan 13 (mitf emot Museum)

värdigt, filosofiskt lugn, men man märkte, framför allt i kvinnorörelsen, huru ofantligt olika den tyska kvinnans ställning i hemmet, i staten, i traditionen alltid varit och är, jämförd med vår. Det patriarkaliska elementet är ännu starkt framträdande med få undantag, och i de flesta fall behandlas mannen med "Ehrfurcht" emedan han är man!

I England hördes ropet: "Give us the vote!" "Giv oss rösträtt!" = en nådegåva från mannen; och de vainsinniga medel, som användes av många kvinnor för att visa att de voro värdiga denna "gåva", måste komma varje normalt tänkande människa att undra, om rösträtt verkligen vore önskvärd för dessa tusenden av hysteriska "suffragetter".

Men den svenska kvinnan bad inte om nådegåvor. Hon visade teoretiskt att sund logik var liktydig med rösträtt, hon visade praktiskt att hon dugde till att vara fullt ansvarig människa, och när frukten var mogen, föll den. Men det är just när man tänker på, vad den nordiska kvinnans ställning varit under sekler, jämförd med det övriga Europa, som man förstär hennes attityd i just denna fråga.

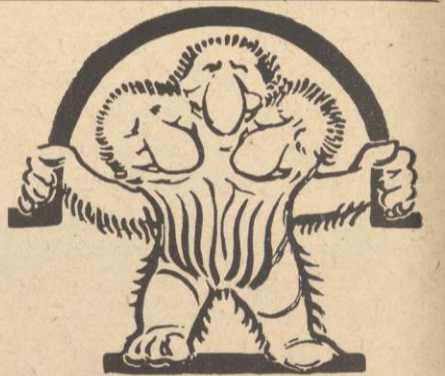
Jag har så ofta hört svenskor i England utropa: "Men finns här ingen allmänbildning i detta land; människor tyckas vara okunniga om de enklaste fakta?"

Det är emedan engelskan nästan alltid ägnar sig åt något specialstudium, som så helt absorberar henne, att ingen tid blir övrig för allmänvetande, vilket hon också ofta betraktar som onödigt barlast, även om det icke alltid går så långt som i ett bekant fall, då en ung studentska icke visste hur ett helt vanligt ord skulle stavas emedan hennes fack var matematik — icke engelska!

Men svenskan har allmänbildning, icke blott den ytliga salongsbildning som är nödvändig för att kunna föra en någorlunda bildad konversation, utan att blamera sig. Hon vet fakta, och har tillgodogjort sig dem. Hon är icke så tungrodd gedigen som tyskan, denna begraver sig i fakta och assimilerar dem i de yttersta detaljer. Men t. ex. vid en feriekurs i utlandet märker man, att det är svenskan som vet något och kan tala. Därtill kommer ju i allmänhet svenskans språktal, som liksom de övriga nordbornas är utan jämförelse i det övriga Europa. Holländskan lär fort att tala främmande språk — men hennes accent!

Ett företräde har engelskan framför varje annan nation i världen och det är denna, vad tyskarna kalla "Schliff" = slippning. Tyskan är gedigen, har guld i karaktären, men ofta oslipat, fransyskan har förtjusande fernissa, men hos engelskan är det metallen själv som är finslipad, och det kan icke skrapas av. Det är detta som gör umgänget så angenämt med den fint bildade engelskan, hon finner sig till rätta i varje situation, hon behandlar en vän lika hövligt som en främling. Detta är något som svenskan i allmänhet ännu kunde ha gott av att lära. En gammal engelsk

Begär alltid

**Kobbs
Thé**Kerstin Lindahls
BLOMSTERAFFÄRKorsgatan 4, Telefon 8462
Rekommenderas!**Titta noga
på detta Troll**

OBS!

De som intressera sig
för Kvinnornas Tidning
och vilja arbeta för dess
spridning torde meddela
sig med

Expeditionen av

KVINNORNAS TIDNING
Vallgatan 27, GÖTEBORG

dam brukade säga om en och annan ung flicka: "Hon är så förtjusande, att man bara måste beklaga, att hon inte är ännu mer förtjusande! — Detta kunde nog ibland tillämpas just på svenskan. Engelskan är icke nonchalant i vissa små sällskapsformer, där svenskan ofta tycker: "Det är inte så noga". T. ex. med att besvara brev, inbjudningar, att genast tacka för en present. En engelska uppfostras att iakttaga dessa former.

Ett genomgående karaktärsdrag, som alltid förtjusar, fast det ju ibland föroragar, är svenskans tvärsäkerhet, genomgående från torpartösen till grevinnan. Hos svenskar heter det icke "I think", som man i England hör i varje sats, ännu mindre amerikanskan "I guess"; det är så, och därmed basta! Min svenska Greta vägrade bestämt att säga "Not at home", när jag icke kunde taga emot besök. Jag kunde förklara så mycket jag ville, att det var ett talesätt, icke en osanning. — "När jag vet att någon är hemma, står jag inte och ljuger!" — Färdigt! —

Men jag tycker om mina svenskor för att de veta vad de vilja, äro ärliga, företagsamma och driva igenom när de börjat på något. Duktigt folk! Gott humör! Orädda!

"Hon bär som ett lysande skimmer av sol ifrån hjässan till tårna", jag instämmer med Fröding, han har slagit huvudet på spiken.

A—e.

Offentliga nöjen.

Stora Teatern
varje afton kl. 8:
Dödstarantellan.
Pantomim i 7 bilder av Julius Bittner.
Bröllopsdagen.
Sångspel i 1 akt av Leo Fall.
Micarème.
Opera i 1 akt av Jan Brandts-Buys.

Lorensbergsteatern.
RUGBY.
Komedi i 4 akter av Wilhelm Speyer.

Nya Teatern.
Barken Margareta.

PALLADIUM
Göteborgs största och mest populära filmteater
De förnämsta programmen från världens största film-institut och alltid den mest konstnärligt utförda musik

Teaterspalten.

Dramatiska teatern i Stockholm har haft långväga besök. Det är den landsflyktiga Konstnärliga teatern från Moskva, som efter en nästan sagolikt lång turné genom Kaukasien till Wien, Berlin, och senast Köpenhamn slutligen nått Sverige för att å den svenska huvudstadens främsta scen skänka några oförgätliga prov på stor rysk skådespelarekonst. Truppen startade för ungefär 3 år sedan i Moskva, men måste snart nog på grund av de förtvivalde förhållandena i Ryssland ge sig ut på den europeiska turné, som skänkt dess cirka 30 medlemmar både uppehålle och berömmelse.

Moskvatrupperns främsta kraft är den ryktbara skådespelaren *W. J. Katschalow*, en ståtlig, guldblond anglosachsisk typ, vars markerade skaldiska drag föra tanken till någon bild av Shelley eller Burns. Med en nästan fenomenal maskeringsförmåga förenar han den suggestiva inifrån upplevda människoframställning, som skapar karaktärer gjutna i ett stycke. Moskvapublikens förklarade avgud har Katschalow på scenen med förkärlek förverkligat den ryska störlitteraturens mest nationella gestalter — en Ivan i Dostojewskis gripande livsskildring Bröderna Karamassow, Baronin i Gorkis Natthärbärgat, Wer-schinin i Anton Tchekchows Tre systar m. fl.

Vid sidan av Katschalow märker man i övrigt den avlidne diktarens Tschekchows änka, fru Olga Knipper-Tschekchowa, den utomordentliga framställarinnan av sin makes kvinnliga gestalter, skådespelarna P. F. Bakschejew, A. Pawlow och N. O. Massalitinow för att nämna några av de främsta. Vidare en rad unga skådespelerskor, begåvade och hängivna sin uppgift, med ryssinnans djupa, o-beskrivligt tända blick i lika sällsamt tända och veka drag.

Första föreställningen blev Gorkis Natthärbärgat. Intrycket av dessa från sitt land så gott som fördrivna intelligenser, vilka på en främmande scen framställde Gorkis av ödet olyckskast — sammandrivna, mer eller mindre märkta existenser, verkade från salongens synpunkt kanske snarast som en själsmålning — en gripande face av en stor och olycklig nations tragik — och rikedom. Av språket förstod ju flertalet icke mer än det rent fonetiska: ryskans egenomligt musikalska väljud, och dock förmådde varje typ fångla och levandegöra sig själv. Den följande aftonen gavs Onkel Wanja, Bröderna Karamassow och Tchekchows Tre systar. Det ryska gästspillet, som skänkt rika och djupa intryck av sann och äkta konst, har även bidragit till att ytterligare fördjupa vår längtan efter den fred, som skall möjliggöra för den exila intelligensen att slå rot och blom i den enda rätta jordmånen, den nationella.

Ruth Almén

den kända och framstående pianisten, gav den 20 januari i Göteborgs Orkesterförenings konserthus en med stort intresse mottedd konsertaf-ton, som måste betecknas som en av de märkligare musikalska konstnjutningar, man på länge bjudits. Aftonen blev en angenäm överraskning i så måtto att här framträdde icke allena en betydande, sitt instrument moget och glänsande behärskande pi-anist utan även en betydande kompo-sitör — och diktare. Det var nämligen uteslutande egna kompositioner konstnärinnan vid denna sin konsert framförde, 2 sonater samt musik till ett antal sånger, vilkas text delvis skrivits av kompositricen själv. Man mötte här en egenartad och homogen musikalsk produktion som har samma källas djupa, äkta och mildt ve-modsbetonade klangfärg. I sonaterna fånglade formgivningens säkerhet, partier av skönhet och storhet och av en så omisskännligt äkta musikalsk diktarbegåvning att man för den gär-na glömde en del smärre utsvävningar i en för fantasien oätkamlig kontur-löshet. Huru virtuos säkert komposi-tricen kan behandla ett enklare tema föräddde musiken till Gjørup Foraar, som skälvde av all vårens knoppande, lysande, överdådiga sinnesberusning. Medverkande vid konserten voro den danska sångerskan Edna Berthelsen och professor Michael Press.

Det är att hoppas att vi för fram-tiden öftare än hittills få njuta Ruth Alméns namn på våra konsertpro-gram.

H. H.

Stora teatern i Göteborg har låtit succésoperetten Amadeus XXV efter-trädas av tre en-aktare »Dödstarantellan», pantomim av Julius Bittner, »Bröllopsdagen», sångspel av Leo Fall, samt operan »Micarème» av Jan Brandts-Buys. När detta skrives har det första framförandet ännu icke ägt rum. Generalrepetitionen ger dock de bästa löften om framgång.

Den världsberömda violinvirtuosens Mischa Elman, som f. n. befinner sig på turné i Skandinavien, ger den 29 jan. kl. 2 e. m. en konsert i Palladium i Göteborg. I Stockholm, Kristiania och Köpenhamn, där han upp-trätt, har han hälsats med det mest entusiastiska bifall. Kritiken gör gäl-lande, att han icke blott är en utom-ordentlig virtuos på sitt instrument utan även en djupt musikalsk konst-när.

Utrikespolitisk överblick.

Nedsummeringen av veckans utri-kespolitiska händelser ger till facit följande:

Den nya franska regeringen, för vilken M. Poincaré står som chef, har framlagt sitt program, till alla delar så tyskfiendligt, oförsonligt och aggressivt som man fruktat. Rege-ringsskiftet med dess seger för den franska militarismen har återverkat även på Washingtonkonferensen, som ännu, ehuru under synnerligen tröga former fortsätter sitt arbete, och kan måhända äventyra de resultat, som där ernåtts ifråga om begränsning av världens rustningsbörda.

Huruvida Poincaré skall deltaga i Genua-konferensen är icke känt. En-ligt uppgift fördrar Frankrike för ett deltagande i konferensen att de tyska ombuden skola förbjudas att föra på tal revisionen av fredstraktaten och skadeståndsbestämmelserna, vilken ju är själva förutsättningen för en ny bättre tid!

I England hava de oavhängiga li-beralerna under ledning av förutvan-dande premiärministern Asquith för-sökt en stormlöpning mot det rege-ringsblock, högern och de s. k. koali-tionsliberalerna, på vilket Lloyd Gre-orge stöder sig. Resultatet har bli-vit negativt. De oavhängiga liberaler-na, vilka företråda de engelska affärs-

Konsten att vara lycklig

En berömd läkares råd.

II.

Sträva efter tolerans.

8. Det fordras allehanda för att bilda en värld, och vi kan inte få leva uteslutande bland mästerverk. Sympatier och antipatier måste vi alla ha, men man bör försöka undvika att skaffa sig fiender. Ingen är ond all-tigenom — och ofta får man erfara sanningen av ordspråket: "Att förstå allt, är att förlåta allt!"

9. Bevara ditt oberoende — som Kipling säger: "Hjälp mig att und-vara alla människors bistånd, så att jag må kunna hjälpa alla människor, som behöva hjälp".

10. Bevara också din humor: det finns användning för den i varje kal-lelse och behov av den också, och den är en stor hjälp både till lycka och framgång.

11. Lika viktigt är även att ej för-lora sinnet för proportionerna. Detta behöver kanske uppövas något, ty un-der livets tidigare perioder är man mera fallen för att låta hjärtat än huvudet tala.

Förmågan att se och fatta tillfället i flykten hör också hit. Gynnsamma tillfällen erbjuda sig åt alla — tvivla ej därpå. Naturligtvis finns det nå-got sådant som tur och otur, och detta kommer alltid att finnas lik-som fattigdom, synd och lidande, men i en människas livsverk — likvärd som i tävlingarna på en idrottsplats — äro skenbart lättköpta framgångar mindre beroende på tur, såsom den ytliga iakttagaren föreställer sig, än på den högsta konst, som döljer, att den är konst.

Somliga människor gå och vänta på att andra skola påvisa de gynnsamma tillfällena för dem, väcka upp dem, då de slumrat till, och driva dem till handling. Andra däremot ha en medfödd förmåga att spåra upp varje gynnsamt tillfälle, att handla raskt och i förhållande till sakens vikt och betydelse.

Pennningens plats.

Giv ej penning för stor betydelse. Det är huvudsak i närvarande tid, men den borde ej tilldelas en så framskjuten plats av en självförsör-jande människa. Vi ha redan sett, att det finns saker, som äro höjda över allt vad pengar heter — hälsa, lycka, heder bl. a., för att nämna nå-gra exempel. Det finns många flera och många visa ord, som återkalla dem i ens minne, som t. ex. "Förlora-de pengar är liten förlust, förlora-de vänner är stor förlust, förlorat mod är den största förlust", eller Kiplings: "Om", eller Shakespeares underbara tal, som han lägger i mun-nen på Polonius.

13. Om du har oölat ditt sinne för proportion, så kommer du att bli behärskad i tankar och ord så väl som i handling. Du blir hovsamt och tole-rant gentemot olika tänkande, du för-aktar ej detta livets goda, men du inser skillnaden mellan att bruka och missbruka det. Man kommer härvid-lag särskilt att tänka på tobak och al-kohol och på Kiplings förträffliga råd: "Drick inte, för att en annan man är törstig".

Göteborgs Hvitvaruaffär
Specialaffär för Damunderkläder.
OBS! KYRKO GATAN 15 OBS!

Ingen grämlse över det förflutna. Till sist blicka aldrig tillbaka med grämlse. Gamla tråkiga historier ur ens förflutna liv måste ju dyka upp i ens sinne ibland, men grubbla inte över dem — den vanan kan dra med sig, att du kommer att "sacka efter" i livets strid. Hur skall man kunna bryta med en sådan vana? Jo, genom att lägga an på, vad jag skulle vilja kalla "spårväxling", försök att tänka på glada och nyttiga saker i stället. Konsten att minnas har av någon med rätta definierats som konsten att glömma det oväsentliga.

INGEN GRÄMLSE ÖVER DET FÖRFLUTNA.

Till sist blicka aldrig tillbaka med grämlse. Gamla tråkiga historier ur ens förflutna liv måste ju dyka upp i ens sinne ibland, men grubbla inte över dem — den vanan kan dra med sig, att du kommer att "sacka efter" i livets strid. Hur skall man kunna bryta med en sådan vana? Jo, genom att lägga an på, vad jag skulle vilja kalla "spårväxling", försök att tänka på glada och nyttiga saker i stället. Konsten att minnas har av någon med rätta definierats som konsten att glömma det oväsentliga.

Blicka däremot för all del tillbaka, i den mån du därigenom kan dra nytta av de erfarenheter du gjort, tillstå, då du tagit ett orätt steg, och besluta dig för att aldrig upprepa ett misstag, men grämlse över det, som inte kan ändras, är något lika ofruktbart som att gråta över spilld mjölk. Om du hänger dig däråt, så kommer du snart att höra till dem, vilkas alla tankar ständigt kretsas kring de två fördärliga orden: "om blott".

Det viktigaste.

Jag har gömt till alla sist den vik-tigaste av alla frågor — frågan om den ställning man bör inta gentemot de ting, som ligga bortom vår jordiska synvidd.

Vi äro alla ense om att smak och känslor variera, och att det finns rum i den här världen för mycket skilda meningar. Vilket sätter du t. ex. högst — ditt förnuft, din vilja eller din fantasi? Nå ja, ditt svar kommer till en del att bero på dina personliga känslor. Vilket skulle du helst vilja ha åstadkommit — en härlig ka-tedral eller ett nytt framsteg för vetenskapen, ett skönt poem eller en o-pera? Åter beror svaret på individen.

Det finns plats i denna värld för människor, som ha mycket olika syn på de ting, som verkligen äro av betydelse, och det finns plats för alla

Krantz. **Bort** med tvättbräda och rolborsle vid tväl-len. En enkel kokning med Tomtes Tvättpulver gör dem överflödiga, om Ni tväller enligt bruksanvisningen.

Victor Swenson & Co
Manufaktur- & Kappaffär
35 Kungsgatan 35.
KAPPOR, DRÄKTER & KLÄDNINGSTYGER.
Stort och väl sorterat lager av *kläden, Scheviot, Siden m. m.* för Kappor och Dräkter.

HVAR 8 DAG
"en verkligt först-klassig illustrerad tidskrift"
"— med gedigen och fint kultiverad ton"
SÄGER DAGSPRESSEN
Bör ej saknas i något svenskt hem!
PRENUMERERA Å NÄRMASTE POSTANSTALT ELLER BOKHANDEL!

de olika skolorna, som alla ha rätt att vara både framgångsrika och lyckliga, men jag tror ej, att du skall finna många verkligen lyckliga män-niskor bland dem, som ej fått gåvan att tro på det, som ligger bortom allt vad människoförnuftet kan bevisa.

Fredrika-Bremer-Förbundets sti-pendier för 1922 kungöras till ansökan lediga. Stipendierna äro dels fria stipendier och dels länsstipendier, var-jämte utdelas stipendier ur fröken Hilda Nilssons fond och Johanna Kempes fond. Beträffande länssti-pendierna gäller som villkor, att sö-kande skall vara och två år omedelbart före ansökan ha varit skriven i det län, vars stipendium sökes. Ansökningsur ställas före den 15 februari till Fredrika-Bremer-förbundets sti-pendienämnd, Klarabergsgatan 48, Stockholm. Närmare upplysningar erhållas genom sekreteraren, adress som ovan.

! GYNNA VÅRA ANNONSÖRER !

Mademoiselle Exe.
Av **LANOE FALCONER.**
Översättning för denna tidning av — e. —

Medan Mrs Merrington gjorde en paus, förstummad av denna invänd-ning, öppnades dörren och mr Barnes inträdde. Hans ankomst var väl-kommen för hela sällskapet, ty det rön av tråkighet, som vanligen hängde över tjejdningarna i detta grannskap, hade icke blivit skingrat av Mrs Barnes tunna té och torra kakor. De enda ämnen till samtals, som funnos i denna den tråkigaste av alla årstider såsom vägarnas och vädrets tillstånd, och undran när Cosmo Foxe skulle återkomma, hade blivit grundligt uttömda. Mr Harold hade försökt föra på tapeten sitt fa-voritämne: Den liberala regeringens missgärningar, men damerna voro allt för feminina att intressera sig för politik, och av mr Golding kunde han icke vänta understöd. Denne, med

De bästa HANDSKAR
och det rikaste urval
Drottningg. 24 **HANDSKOMPANIET** Tel. 15379

Atelier Jonason
(Hovfotograf Harald Holmquist)
Östra Hamngatan 39.

HELANDERS
ångrostade
KAFFE
är i smak och arom överträffat

VILL NI HJÄLPA
Kvinnornas Tidning till större spridning?

Redan från starten fick tidningen en stor läsekrets, men det är av vikt att spridningen blir mångdubbelt större. Därigenom möjliggöres ut-viågningar och förbättringar i fråga om textavdelningen, vilka komma lä-sekretsen till godo, tidningen får större betydelse och kan i ökad utsträckning vara kvinnorna till tjänst och nytta.

Då Kvinnornas Tidning icke är ett företag, som tillkommit i affärssyfte och ej står i något partis eller någon sammanslutnings tjänst, anser den sig med gott samvete kunna vända sig till sin läsekrets med anhöllan, att denna genom rekommendation till andra ville bidra till att göra tidningen känd och spridd.

Vi tacka på förhand för all god hjälp och hoppas att bliva i tillfälle att återgälda den!

REDAKTIONEN.

Spådomen.
"Måndags barn: är fagert och fjärt. tisdags barn: blir var man kärt, onsdags barn: lider aldrig nert, torsdags barn: får slita för sitt bröd, fredags barn: får det tungt ibland, lördags barn: dör i fjärran land, men barnet som födes en sabbatsdag blir lyckligt och glatt och fullt av behag."

Sorghattar och Slöjor!
Stor sortering.
Alla prislägen.
Modeaffären Commerce
2:dra Långgatan 20. - Tel. 40667.

Duktyger och Vita Vävnader
till fabrikspriser.
ALMEDAHLS FÖRSÄLJNINGSMAGASIN,
Kungsgatan 55.

tydliga veck i pannan, låtsade läsa någon kyrklig tidning han funnit på ett bord bredvid. Det hade kommit så långt, att lady Duncombe och Mrs Mason allvarsamt överlade huruvida kyrkoherdens fru i Tidbury icke möj-ligen kunde hava arbete för ännu en jungfru, om hon inrättade sitt hus något annorlunda.

"Jag hoppas ni har roligt", sade Evelyn ironiskt i låg ton till made-moiselle Exe.
"Mycket roligt, tack —"
"Det är mycket livligt, icke sant?"
"Ah, par exemple, nej. När ni engelsmän ha roligt, äro ni aldrig liv-liga. Ni göra allting på ert eget vis. Men det är mycket intressant."

Mr Barnes inträde och hälsningar-na som följde, blevo ett välkommet avbrott, och där kom nytt liv i det döende samtalet.
"Du kommer sent, min vän", sade Mrs Barnes och gick över golvet med en kopp té till mannen, som stod nära bredvid mr Golding och mademoisel-le Exe.

"Ja, jag tittade just in i kyrkan, där skolbarnen övade sig med kyrkö-kören. Mr Morris håller just på att

Personlig hygien i influensatider.

Det finns icke något universalmedel mot influensa, men erfarenheten har visat att det är åtskilligt man kan göra för att förhindra, dels att man själv och andra bli smittade, dels att sjukdomen kompliceras och därigenom blir livsfarlig, skriver dr Johanne Næser i den danska tidningen "Tidens Kvinder". Man vet ännu icke med vissnet vad som framkallar influensa, men det är otvivelaktigt, att smittan överföres direkt från människa till människa, antagligen genom avsnöringar från näsa och mun. När man hostar och nyser slungas otaliga vätskepartiklar, innehållande smittämnen, ut i luften. Själva luften blir på så sätt smittoförande.

För att skydda sig mot smitta är det tillrådligt att undvika att komma i nära beröring med sjuka. Man bör under den tid, epidemien varar, låta bli att gå på möten eller tillställningar, där många människor äro samlade. Även spårvarnarna är det bäst att undvika.

Därjämte bör man akta sig för allt som kan nedsätta motståndskraften mot snuva: förkylningar, drag, dammig, oren luft, för tunna kläder (ur-ringade klänningar) och våta skodon. Har man varit ute och fötterna känns kalla, bör man byta skodon och hålst även strumpor.

Flerålet husmödrar komma på ett eller annat sätt i beröring med sjukdomen — det faller ju på deras lott att vårda de i hemmet insjuknade. Det gäller för dem att hålla krafterna uppe för att icke själva falla offer för sjukdomen. De böra spara sig i den mån de kunna genom att låta icke nödvändigt arbete bli liggande tills friskare, mindre ansträngande tider, att taga sig så mycket vila de kunna och skaffa sig tillfälle att andas frisk luft.

För var och en gäller att skölja munnen och tvätta händerna före varje måltid. Till gurgelvattnet kan gärna, men med måtta, något antiseptiskt medel tillsättas.

Har man blivit smittad och känner sig sjuk, har man endast ett att göra — att lägga sig mellan lakan. De första dagarna då man vanligen känner stark motvilja mot att äta, skall man avhålla sig från fast föda, men däremot kan sådan in flytande form gärna tagas. Varm dryck bör användas rikligt. Stiger temperaturen över 38 grader och patienten plågas av huvudvärk, häftigt hosta och smärtor i halsen, bröstet eller lemmarna, bör läkare tillkallas.

Den sjuke skall vid hostning och tynning hålla näsduken för mun och näsa. Näsduken bör bytas ofta, och när den lägges undan, vecklas in i papper. Före tvättningen bör den ligga i starkt såpvatten under ett dygn och smittämnen därigenom förstöras. Den sjukas nattkläder och lakan, som bliva våta av svett, böra vid bytningen behandlas på samma sätt.

Det är synnerligen lämpligt att den som sköter de sjuka, under detta sitt arbete är iförd ett stort omslutande ärmförkläde, vilket begagnas endast i sjukrummet. När hon lämnar detta för att utföra annat arbete, bör hon omsorgsfullt tvätta händerna. Hon skall därvid använda ett särskilt handfat, och, naturligtvis, egen handduk.

Efter genomgången sjukdom bör man icke stiga upp, förrän läkaren givit sin tillåtelse eller några dagar efter det att febern lagt sig. Det har nämligen visat sig att temperaturen de första dagarna efter ett influensanfall är under den normala. Man är sålunda ännu icke frisk utan befinner sig i ett svaghetsstillstånd, under vilket man är utomordentligt mottaglig för s. k. följsjukdomar, särskilt lunginflammation. Denna fara förminskas, om man håller sig i sängen tre—fyra dagar efter det att febern har släppt.

En mycket viktig sak är, att både friska och sjuka hålla kuraget uppe och ångslan på avstånd. Man har icke heller särskild anledning till oro. De patienter, som kunna hålla sig hemma under sjukdomen och där få god vård samt vidare äro försiktiga den närmaste tiden efter vederfändet (man känner sig ofta mycket trött efter genomgången influensa) hava i de allra flesta fall mycket goda utsikter att utan större svårighet klara upp ett influensanfall.

Springflickan.

Hur många gånger har hon inte förargat oss, bragt oss ur humör med sina tusen och ett fel, springflickan, och hur många gånger ha vi inte läst lagen över henne, antingen lyst för oss själva eller med åskan ljudligt urladdande sig över hennes skuldbelastade huvud. Det är inte tu tal om det — hon är fålamodsprövande, Fruktansvärt!

Men vi glömma, att hon är ett barn, och ännu icke riktigt inspassad i arbetssele, som är tung för hennes smala axlar. Ett barn som förgäter plikt och skyldigheter inför allt som appellerar till hennes nyfikenhet och otroligt livliga fantasi: ett grannt skyltfönster, ett möte med en annan springflicka med propfull språkblåda i ett gathörn, en hatt som flyter i kanalen, brandkåren som i all sin makt och prakt stormar fram. Ett barn prässat in i arbetslivet, i en enformig långtråkig sysselsättning, medan hennes lyckligare lottade jämnåriga ännu befinna sig i de glada lekaren, skyddas och hägnas av goda hem, njuta av friheten och sitt sorglösa väsen.

Förövrigt vad blir det av springflickan? Hon har icke varit det, men

kanske hon nu börjar bli en motsvarighet till springpojken, han som, i likhet med sina föregångare, om 30—40 år skall sitta i de stora företagens direktörstol? Det är faktiskt en ny springflickstyp, som håller på att utveckla sig och som i mångt och mycket påminner om den bästa springpojkestypen, vaken, intresserad, intelligent, sorglöst modig, med affärstagen inne och högtflygande framtidsplaner.

Tillåt mig presentera henne! Hon befinner sig i fjortonsårsåldern denna högst kuriösa ålder, då de barnsliga behagfulla rörelserna efterträts av en fruktansvärd kantighet och oförmåga att behärska händer och fötter, vilka kollidera med allt inom räckhåll och ställa till fullständiga massaker bland glas och porslin, i en ålder då humöret, brådare än aprilvädret, skiftar från gråaste grått till klaraste himmelsblått och då hjärnan nyckfull och oberäknelig ibland synes totalt renons även på det enklaste förnuft, ibland förefaller nästan överraskande klippsk och förslagen.

Hon är lång och smal, torr som en trästioka. Denna magerhet förundrar att hon någonsin skall få den runda "stiliga" fason, som de stora flickorna ha. Hon suckar dystert antingen över detta sorgliga framtidsspektiv eller över något annat av de tusen bekymmer som kunna välja ett flickhjärta, men i nästa ögonblick är hon åter den leende solvarg hon i sina bästa stunder förete och gnolar den nyaste slagdängan: "Varför bygger Noak en båt? Som en galning bär du dig åt! Bygga båt upp på land? Långt fjärran från strand?!" etc.

Hon har kvicksilver i ådrorna. För att kunna hålla sig stilla, när hon tar emot en order, står hon på ett ben. Hon kan utträtta ett ärendes snabb som en vessla och hon kan släpa sig fram som den ohyggligaste snigel. Hon är brådmogen och har reda på allt, som ännu borde vara fördolt för henne, men hon är frisk och renhjärtad och "allt det där är ju bara fänigheter".

Hon har hundra järn i elden. Hon har sitt arbete, hon hjälper till hemma och ser efter lillebror, hon är med i ungdomsföreningen, i logen, i klubbarna och i dramatiska studiecirkeln. Hon är specialist på bio och imiterar i minspel och hållning — med dråplig effekt! — de stora filmstjärnorna Norma Talmadge och Gloria Swanson, när hon bär in en tebricka eller driver trotoaren fram i ett ärende.

Jag tycker inte om fruarn, deklarerar hon. Dom säger samma sak flera gånger, som om man vore felaktig på förståndet. Jag trivs bäst med självförsörjande fröknar som jag själv!

Hon skall bli affärskvinnna. — Jag försökte mig som barnflicka, berättar hon, men det låg inte för min röst. Det var fyra rackarungar, den äldste var sju år, den yngste två och han ledsnade på att gå, så jag fick bära honom.

Han var inte så stor, när vi gick

Oscar Bäckens A.B.

Färg-, Drog- och Materialhandel

52 Östra Hamngatan 52
3 Skeppsbron 3
24 Vasagatan 24

Bästa inköpskälla för alla **Tvättmedel, Tvål & Eau de Cologne, Parfymer etc.** allt av högsta beprövade kvaliteter.

Fiskhallen

Grönsakstorget

rekommenderar sina fem varor både färskvattens- som saltsjöfisk. Rött lax & konserver till billigaste priser. Varorna hemsändas. Ring tel. 5436 — 5438 Filial Bazar Alliance. Tel. 15324

K. A. Döbeln
Vasaplatsen 13, Göteborg.
Speceriaffär m. m.
Telefon 3102. Etabl. 1897.
REKOMMENDERAS!

hemifrån, men han växte — väldigt! Till sist var det en riktig jätteunge, och så sprang dom andra ifrån mig, det kom cyklar och bilar och åkarkärror och jag trodde jag skulle bli tokig. Och så gick jag hem med dom allihop och sa: Fyra barn är alldeles för mycket för en flicka vid min ålder — adjö! Jag tänker gå på fabriken.

Men det gjorde jag inte. Jag kunde komma på gardinfabriken. Gör det inte, sa' en bekant tös där. Det är så sorgesamt. Du får sitta dagarna i ända och klippa sönder spetsväder — det är spetsar för enkla lik. Det står invävt "Sov i ro" och "Vila i frid", och det lägger sej på humöret och så får man sår på

NU INKOMMET, till dagens lägsta priser:

Handvävda, färgäta Bomullstygger, stor sortering. Ylletyger, Viyella, Flanel, till klänningar och blusar. Blekta och oblekta Vävnader, bästa fabrikat, med stor rabatt å stycke. Prima kulörta Skjorttyger, Möbeltyger, Gardiner, Borddukar, Bolstervar, Sängtäcken, Linnevävnader, Handdukar och Dukttyger, bästa kvaliteter. Lahmans Herr- och Damunderkläder. Strumpor. Snörliv. Näsdukar. Förkläden. Prima Bomulls- och Ullgarner.

Bertha Anderson,
15 Korsgatan 15

fingrarna efter saxen. — Jag gick inte dit — jag är spökrädd!

— Nej, jag tänker bli affärskvinnna. Inte sitta och knacka på maskin — det ger inga pengar. *Spekulation!* Att tjäna pengar går som ett nix. Jag fick en liten, liten parfymflaska av en fröken och gjorde fina affärer. Samma kväll sålde jag två droppar à 25 öre droppen till min stora syster, som skulle på bal, och barnen hemma i gården fick stryka av korken på kläderna för 10 öre strykningen.

En annan gång köpte jag en porträttmålning à 2:50 och satte in ett stligt vy, ett hundhuvud à 25 öre. Så amerikanskt lotteri hemma i gården — 15 kr. i kassan!

Men det bästa jobbet var med en vattenkanna — ja, just en vattenkanna! — Vad vill du ha på födelsedagen mitt kära lilla barn? sa' pappa. — En fin vattenkanna som dom har i trädgården. — En v-a-t-t-en-k-a-n-n-a? Vad skall du ha den till? Vi ha ju ingenting att vattna! — Men jag fick vattenkannen, en väldigt fin en. Så vandrade jag upp på körrgår'n, fyllde henne med vatten vid vattenkastaren och gick bort till en grav, där en gammal fru gick och stökade.

— Behövs det kanske litet vatten till blommorna? sa' jag och neg. — Åh mitt lilla barn, vad det var rart sa' hon. Och så gav hon mej 25 öre. Jag höll på hela eftermiddagen med att passa upp fruarn och fröknar med vatten och på lediga stunder bar jag vatten till dom fattiga gravarna, där ingen var, och gav blommorna vatten. På kvällen när jag kom hem hade jag med mig dubbel så mycket pengar som den fina kannan kostat. — Du är då alldeles omöjlig! sa' pappa. — Det var en annan gång — Men nu hotade intervjuen att bli för lång. Den lilla slammertackan nedstygades och avskedades. — Presentationen är gjord — kan man inte i henne se den blivande kvinnliga storspekulanten? Gryet finns alldeles säkert.

Crayon.

Ett nödrop från kvinnor.

Professor Frithiof Nansen, av Folkförbundet utsett till högste fullmäktig för de ryska flyktingarna, har i denna sin egenskap mottagit en bönfallan om hjälp från ett stort antal ryska kvinnor, vilka som flyktingar uppehålla sig i Konstantinopel och av de allierade makternas polismyndighet därtill uppförts bland de prostituerade. Professor Nansen, som saknar erforderliga penningmedel för en hjälpaktion, lärd nu nödroppet gå vidare till världens alla kvinnliga organisationer med en inbjudande bön om ekonomiskt understöd.

Det till professor N. ställda brevet från Konstantinopel meddelar, att de ifrågakvarande ryska kvinnorna, till

Bråsth Konditori

Victoriagatan 1 B (hörn av Storgatan)
REKOMMENDERAS.

SKÖNHET

är makt, det vet varje kvinna. En välvårdad kropp är sällan ful, en obetydlig kan förbättra ett utseende. Å Fysikaliska Institutet erhållas de sakkunnigaste råd och anvisningar i allt som tillhör skönhetsvård. Engelbrektsgränd 7, 2 vån. Tel. 18457. Mottagning 11—2, 5—7.

OBS! Rådfrågningar kostnadsfritt.

Kurs i Konstsovnad och Fransk Linnesöm.

Anmälningar mottagas fortfarande till förmiddagslektionerna mellan 11—4. Beställningar emottagas på tillklippning och prätning för eget arbete. Tel. 15281.

M. PERSSON,

Vasagatan 17, vänster i porten, 2 tr.

Verner Magnusson Kött- & Fläskaffär

Bazar Alliance 42—43. Tel. 10628.

rekommenderas till ärade husmödrar.

Ind. A.-B. AURORA, Göteborg, S. Vägen 3 & 5

utför förstklassigt Försilvring Förmickling Reparationer etc. till billigaste pris. Telf. 3673, 13608.

Did Förkylning

äro Turtons Mentholkrameller de bästa som finns. Tussentalis erkännanden härrom. Fås i Apotek och Affärer

antalet 2,428, på grund av arbetslöshet, nöd och långvarig svält, vartill kommit konsulernas vägran att lämna visum till andra länder, tvingats att va släktingar och vänner, tvingats att söka sin utkomst medels ett osedligt leverne, varefer de av myndigheterna inrangerats bland de prostituerade. De olyckliga tillhöra alla samhällsklasser.

Norske Kvinders Nationalraad har omedelbart tillställt prof. N. ett första bidrag på ett tusen kronor för den planerade hjälpaktionen och därjämte föranstaltat en allmän insamling bland Norges kvinnor.

Liknande insamlingar torde komma att göras även i andra länder.

Brevlåda. Olga Wallon: Tack för uppslaget, vilket vi redan förut tänkt på. Skulle Ni vilja göra oss ett besök på redaktionen för muntlig överläggning?

— En del insändare måste översättas till ett kommande nummer. Detsamma är förhållandet med Giftermälsbalen, vars nästa avsnitt behandlar "Hushållsutgifterna" och "Hushållspengarne".

Norrbottnens Kuriren.

Nyhets- och annonstidning för Luleå stad och Norrbottens län.
Upplaga 11,000 exemplar.

DAMER, SEN HIT!

Champonering med friserering utföres för 2:75 Hårbehandling för mjäll och håravfall med elektriska strålar eller vibration, 10 gånger 15 kr. Brudar klädas billigt. Ansiktsbehandling. Hårarbeten, även eget hår omarbetas, hämtas efter tillställning. Elever emottagas. **Andrés Damfrisersalong** (Inneh. Anna Smit). 2a Långgatan 32. Tel. 42259. Närmaste spårväggshållplats: Värmlandsgatan.

ARLA MJÖLK

Distribution på glasflaskor. Tel. 85 78, 36 99

ARLA MJÖLKSERVERING
Drottninggatan 13. Tel. 90 96.

lära dem det där nya 'Benedictus'. Vänd till mr Golding frågade han: "Hurudan kyrkokör har ni funnit i Barton?"

"Jag har alls ingen reda på kyrkokören" svarade kyrkoherde Golding kort.

Mr Barnes gjorde stora ögon och mrs Barnes såg strängt på den talande. Under andra förhållanden hade hon icke låtit ett sådant svar passera utan anmärkning, men nu absorberade mademoiselle Exe hela hennes intresse.

Samtalet blev mycket livligt, alla de närvarande tillhörde en eller annan kyrkokör, och var och en hade något att berätta om sin kör, och då ansåg mrs Barnes att det gynnsamma ögonblick kommit, då hon kunde börja sitt förhör. Som inledning hostade hon lätt, vände sig därpå till mademoiselle Exe o. med den onaturligt forcerade röst, som folk så lätt antaga, när de särskilt önska, att deras ord skola verka spontant och alldeles oöverlagda, sade hon:

"Jag hör, att ni är ovanligt skickliga i mitsik, mademoiselle. Har ni

haft mycket övning i att öva in körer, jag menar förstas kyrko-körer?"

"Nej, tyvärr, madame."

"Jag har hört, att några av våra kyrkokörer i utlandet skola vara alldeles utmärkta, jag menar i den engelska kyrkan. Jag vet inte, om ni tillhör engelska kyrkan?"

Den sista satsen, ehuru icke en direkt fråga, väntade dock tydligen på ett svar, och mrs Barnes gjorde en paus.

Mademoiselle tvekade endast ett ögonblick, men under detta ögonblick flög hennes blick från den ene till den andre i trion: Mr Barnes stod ännu vid ena sidan av henne och läppjade på téet, mrs Barnes styv och avvaktande framför henne samt mr Golding, som hade kastat undan mr Barnes kyrkotidning med ett halvhögt mummel: "skräp", och som nu var idel öra vid dialogen.

Så slog hon ned ögonen och sade halvt vemodigt: "Nej, tyvärr, madame, jag har ofta önskat bliva medlem av eder förtjusande kyrka, men där äro olyckligtvis så många svårigheter i vägen."

"Svårigheter?" sade mr Barnes och

satte ifrån sig tékoppen. "Vilka äro de svårigheterna?"

"Jo, för det första", och mademoiselle Exe började räkna på fingrarna, som om hon hade en lång lista att genomgå, "så är det frågan om den 'apostoliska successionen'. Jag har aldrig kunnat få klart för mig, om engelska kyrkan erkänner den eller icke."

"Är det det hela?" utropade mr Golding.

"Vi anse den ju icke för en trosartikel, sade mr Barnes och såg mörkt på mr Golding, retad av hans ton. "Men denna fråga är dock av yttersta vikt, ty därpå vilar hela engelska prästerskapets rättighet att utöva alla kyrkliga funktioner, som äro av noll och intet värde om vi icke äga den 'apostoliska successionen'."

"Ja, det är precis som mr Jones brukade förklara frågan för mig", sade mademoiselle Exe och knäppte ihop händerna.

"Jag tillåter mig förfäktas en alldeles olika mening än såväl mr Jones som mr Barnes", sade mr Golding, och såg ut som en fäktare, som förbereder sig till kamp. Vår rätt

att utföra, vad mr Barnes kallar kyrkliga funktioner, jag förmodar han menar: hålla gudstjänst, har ingenting med den apostoliska successionen att göra, som vi för övrigt aldrig haft."

"Det är alldeles samma ord, som mr Brown brukade säga", utropade mademoiselle Exe med förtvivlad röst. "Madame inser nu, hur ytterst svårt detta gör saken för en utlänning."

"Det är ingen svårighet alls", sade mrs Barnes, och såg lågande av vrede på mr Golding. "Om ni bara vill lyssna till mr Barnes, så skall ni få höra, huru solklat han gör det för er och vem som helst, att vi verkligen äga den apostoliska successionen."

"Jag utmanar honom att bevisa det", skrek mr Golding, röd i ansiktet.

Mr Barnes hade allra helst velat uppskjuta debatten till en lämpligare tidpunkt, men både mrs Barnes och mr Golding voro alltför heta och stridslystna för att tåla något uppskov, och en diskussion uppstod, som närmast kunde kallas gräl — och mademoiselle Exe och hennes svärig-

heter voro snart glömda i stridens hetta. Kampen rasade ännu, när mrs Merrington kände sig nödsakad taga avsked tillika med sina följeslagerskor. Hon åkte hem, men de båda andra ville hellre gå sakta till fots.

Det var stilla och ljuvligt och svalt utanför prästgården. De stodo några ögonblick vid grinden, och blickade tillbaka över kyrkogården och trädgårdstjapporna med en behaglig känsla av lugn efter stormen. Det hade regnat förut på dagen, och ännu hängde tjocka moln över nästan hela himlen, blott i väster hade molnen höjt sig och där låg en strimma av rent, blekt guld, som speglade sig i den glidande strömmen och de vatten-dränkta ångarna. Den lätta, uppstigande dimman skapade en mystisk dunstkrets kring kyrkans tunga murar och de svarta massorna av taxusbuskar utanför. Genom kyrkans målade fönster glänste färgat ljus likt skimrande ädelstenar i halvmörkret. Barnen sjöngo ännu där inne; kyrkdörren stod öppen och man hörde deras friska, unga röster, stödda av orgeln brusande stämma, rulla ut såsom i triumf: "att giva ljus åt dem,

som sitta i mörker och dödens skuggor och att leda våra fötter på fridens väg".

Mademoiselle Exe smålog, då hon lyssnade, och Evelyn tyckte sig höra ett ljud, som var besynnerligt likt och dock olik ett skrat. Hon såg hastigt och nyfiket på den egendomliga profilen, skarpt avtecknad lik en kamé mot den gyllene skyn, och i detta ögonblick var den henne främmande, verkade störande, disharmoniskt i den fridfulla engelska omgivningen.

"Finner ni något komiskt i de orden?" frågade den unga flickan.

"Komiskt? Åh nej. Men sjungna på ett sådant sätt, i ett sådant land som detta, komma de mig att småle, såsom man ler åt... Mitt förtjusande barn, har du en aning vad 'dödens skugga' är?"

"Nej", svarade Evelyn med en lätt rysning — har ni?"

"Jag? Jag är en av dem, som leva under 'dödens skugga'. Kom, det är sent, vi få gå."

(Forts. i nästa nr.)